

Nekaj besed razstavi na pot:

Razstava MOZAIK DARIL je že sedma po vrsti v nizu sprotnih obvestil, kaj se dogaja novega v podjetju PELAR v Dupljah. Predstave oziroma prikazi novitet iz te delavnice so smerokaz, kaj je novega izšlo iz tega torišča, kjer Bandeljnovi snujejo v hvalevredni tvarini-ekološko čistem in prijaznem materialu.

Podjetje PELAR je tipičen otrok časa in razmer v novem slovenskem dogajanju. Je namreč izraz tiste prvobitne življenjske sile, s katero je slovenski človek šel v svet, kopat v francoske in belgijske rudnike, se šel misijonarje in gradbenike taiste Amerike, ki danes proseva čez svet. Brane Bandelj je z družino zgrabil problem prav v strženu: les, papir, usnje-njim domači materiali so zaživel v njihovih rokah kot novi, prerajeni delci materije. Znali so jim prisluhniti, znali so jih vzeti v roke in živeti z njimi. Nastalo je čudovito vzdušje idej in izraznih možnosti.

Brane Bandelj, kot duša teh izzivov si ni nikoli mislil, da bo treba s tem iti na nož. Okoliščine so pripeljale do tega, da so prav ti značilni naravni materiali postali njihovi sogovorniki v življenju. Od začetkov pa do današnjih mojstrov in pa je tekla trda, a preizkušena pot.

Prvotno razmišljanje, da je papir zgolj ovojnica, zunanji oklep embalaže, je narekoval izključno oblikovanje okvira predmeta. Ekološko čist, likovno zrel in barvno dodelan izdelek je obvezno nadgrajen še z domiselno konstrukcijo sestavin. Že tu je svežina idej tisti nenadkriljivi delež avtorja, ki razmišlja vštric z materialom-lepenko.

Popolnoma naravno je, da je iz teh oblikovalskih teženj zrasla ideja, vtisniti materialu svojo dušo. Če vsi uporabljeni materiali predstavljajo ovojnico, zakaj ne bi postali tudi del vsebine-pojem zase.

Čudovita sinteza takšnega razmišljanja je Bandljeva iskriva domisljica o ovoju jabolka (izvirni greh!) Narava obdane naravo in jo kot nepokvarjeno nudi gostu. Bistro! Lepo!

V drugi smeri se kot darilni set ponuja kongresni ovoj z virtuosno zamisljivo vgreznjenega kotička za pisalo; izjemna in elegantna rešitev prostora in materiala. Ljudem, ki razmišljajo v ekološkem smislu, se mora srce kar topiti ob pogledu na to.

Pot, po kateri prihajajo rešitve, je silno raznolika. Se zgodi, da snovalcu sam izdelek (pesmarica!) narekuje ovoj –embalažo. Kovček, skrinja, mapa, vse te vrste so le lupina vsebine-domiselna, lepa, praktična, enkratna-toda-le lupina.

Zato je Brane Bandelj stopil na svojo pot. Oblikovati idejo od začetka, jo izluščiti iz okolice, jo vpeti v svoj okvir in ji dati svojo obliko. Čudovit dokaz zato so zajemalka za med, čajna skodelica, posoda za med. Predmet sam se spremeni v likovno atrakcijo, tembolj zato, ker tudi sam avtor o tem tako razmišlja.

Priznanja, ki so jih prejeli, niso nič drugega kot samoumevni odraz podjetniške žilice slovenskega naroda; ribniške žlice in kroparski žebli so le pika na i slovenski podjetnosti.

Zakaj bi bili Bandelj in njegovi izjema?

Šter Janez
Muzejski svetovalec

PS:

Bruselji, Pittsburg, Nurenberg, domača priznanja in nagrade so le stopničke na poti k uspehu. Inovativnost in spretnost dupljanskih podjetnikov gre v korak s časom!